

TRIANON
NEM ÜNNEP
3. OLDAL

PÉTER
ÉS A RÉGI BAL
4. OLDAL

A BOLDOG
SAJTKÉSZÍTŐ
6. OLDAL

ÚJRA POMPÁZOTT
A VIRÁGSZÖNYEG
8. OLDAL

ARANY AGANCS

POLGÁRI HAVILAP

HATÁROK NÉLKÜL FOCITORNA GYERGYÓALFALUN

EGY KIRÁNDULÁS KÉPEI

Gyergyóalfalu, az idén 100. születésnapját ünneplő, 50 éve Budaörsön élő Ambrus András színművész szülőfaluja, 2025. június 10-15. között rendezte a XXIII. Alfalvi Napok kulturális rendezvényét. Ennek keretében, diósd mintára megszervezésre került az itteni első „Határok nélkül futball-torna”.

A Budaörsi Székely Kör is képviseltette magát és a centenáriumi alkalmából az Ambrus család egykori házána falára készítettett egy díszes gránittáblát. A torna ünnepélyes megnyitóján, a főtéren felállított színpadon Gáll Szabolcs RMDSZ-es polgármester köszöntötte a résztvevőket, majd Szilágyi András olvasta fel a Székelyföldről Társaság levelét és végül Czuczor Gergely ismertette Ambrus András életrajzát és munkásságát. A megnyitó az Ambrus András tiszteletére felállított gránittábla ünnepélyes megáldásával ért véget. A budaörsi küldöttség másnap, vasárnap elbúcsúzott a Gyergyói-medencétől és előbb Madéfalván helyezték el virágokat a SICULICIDIUM emlékművének, majd hosszú utat követően az Úz-völgyi magyar katonai temetőnél a magyar himnusz elneklését követően, koszorúval róta le tiszteletét a hazáért 1916-ban, 1918-ban és 1944-ben elesett magyar katonák sírjainál. A temető, a román nacionalisták botrányos megnyilvánulásai és sírkeresztállításai miatt, az elmúlt évben többször is bekerült a hírek közé. Az általuk állított román katonák emléket őrizni hivatott keresztetek alatt, valójában nincsenek hozzájuk tartozó katonák. A harcokban elesett magyar és román katonák külön-külön temetőben nyugszanak. Hazafelé rövid pihenő Kézdivásárhelyen, ahol Gábor Áron

emléket megidézve töltötték el a budaörsi székelyek néhány órát a város központjában. Reméljük a gyergyóalfalusi tornák folytatódni fognak, hogy az anyaország és Székelyföld baráti kapcsolatai ezzel is tovább erősödjenek. A csapatok ígérték, hogy a decemberi diósd foci tornán újra találkozhatnak egymással.

A focitorna részleteiről Keresztes Csaba számolt be:

A gyergyóalfalusi sportpálya múlt hétvégén a barátságos küzdelem és az egymás iránti tisztelet színterévé vált, amikor nyolc lelkes csapat mérkőzött meg egy jó hangulatú labdarúgótornán. (Bucin, Menaság, Gyimesbükk, Bad Boyz- Alfalu, Budaörs, Diósd csapatai) A rendezvényt az összefogás szelleme hatotta át: a magyarországi és erdélyi csapatok nem riválisokként, hanem sportbarátokként léptek pályára, bizonyítva, hogy a foci nemcsak verseny, hanem hidat képez emberek és ha-

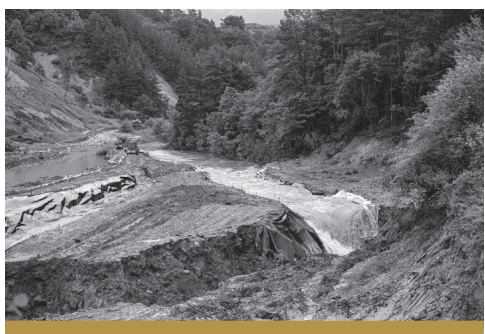
tárok között. A csoportmérkőzéseket követően az elődöntők és a döntő is izgalmas párharcokat hozott, de minden találkozót a sportszerűség és a jókedv jellemezte. A torna végső győztese a menasági csapat lett, akik szoros meccsen diadalmaskodtak a döntőben a Diósd felett.

A gyergyóalfalusi közösség nemcsak házigazdaként, hanem lelkes szurkolóként is hozzájárult a torna sikeréhez. A pályán kívül közös bográcsoszás, néptáncbemutató és táncház is színesítette a programot, így a sportesemény egyfajta kulturális találkozóvá is alakult, színesítve a gyergyóalfalusi falunapokat. Az esemény bebizonyította, hogy a labdarúgás még mindig az egyik legerősebb közösségépítő. A gyergyóalfalusi tornát még az időjárás sem tudta megakasztani: a hirtelen érkező eső miatt ugyan pályát kellett váltani, de ez cseppet sem vette el a résztvevők lelkesedését. A szervezők (Portik Józseffel az élen) gyors reagálása és a csapatok együttműködése

példaértékű volt — a baráti hangulat és a játék öröme minden nehézségen átlendítette a közösséget. A futballpályáról így átmenetileg egy fedett sportszarnokba költözött a torna, ahol ugyan kevesebb volt a fű illata, de annál több volt a nevetés, a szurkolás és a gólöröm. A díjkiosztó és az azt követő ünnepség-éneklés igazán szép lezárása volt a tornának — és még szebb folytatása jön! A gyergyóalfalusi esemény sikere nyomán várhatóan decemberben újra összecsapnak a barátság jegyében a csapatok, ezúttal Diósdon, a Székelyföldi Társaság szervezésében. A résztvevők már most izgatottan készülnek, hiszen nemcsak a visszavágó ígér izgalmas párharcokat, hanem a találkozás öröme is mindannyiuknak sokat jelent. A szervezők célja továbbra is az, hogy a határokon áttelő barátságot és összetartozást erősítsék — a focin keresztül, de azon messze túlmutatóan.

A budaörsi csoport székelyföldi látogatásának különös aktualitást adtak a parajdi események. Főként, annak fényében, hogy a csapat egyik tagja az a Szilágyi András, aki saját bevallása szerint több személyes frontos is érintett a sóbánya körüli történetekben. Résztben maga is bányamérnök, már talán ebből adódóan is jobban érti az eseményeket, másrészt pedig több barátja, egykori egyetemi társa is dolgozik a parajdi bánya vezetőségében, így közvetlen információkkal is rendelkezik. A Budaörsi Székely Kör tagja, aki egyben a lapunkat kiadó Aranyagancs Alapítvány ügyvezetője készséges válaszolt kérdésünkre, hogyan látja ő a helyzetet és milyen fejleményekre számíthatunk.

Mióta lehetett sejteni, hogy komoly gond lesz a bányában? Néhány éve már mintha érkeztek volna olyan hírek, hogy leállították a termelést, mert beázott.

Igen, valóban voltak ilyen hírek, de ahhoz, hogy egy kicsit jobban megértsük a folyamatokat, jóval visszább kell utaznunk az időben. Az ismert, hogy már a római időben már bányásztak sót a településen, sőt egy érdekesség is fent maradt. Mégpedig, hogy a római katonák többek között sóban kapták meg a járandóságukat,

és egy etimológiai változat szerint igazából innen, a só szóból ered a zsold, azaz tulajdonképpen a zsoldos kifejezés is. De visszatérve a bányára, szóval több száz éve a sójáról híres Parajd és rendben is mentek a dolgok, egészen a trianoni diktátumig. Akkor a település román kézbe került. Ők néhány évig még hagyták az eredeti magyar vezetőséget dolgozni, de aztán átvették az irányítást. Kicsit később viszont tovább gondolták a dolgokat. Az köztudott, hogy a környéken működött már akkoriban néhány sós termálfürdő, meg ott kihasználták a sós levegő asztmára gyakorolt pozitív hatásait. Úgy gondolták, ők is nyitnak ebbe az irányba. Több helyen lefúrtak a mélybe és fokozatosan elkezdték átalakítani a bányajáratokat, sótermekeket. Helyük volt, hiszen most már tudjuk, hogy maga a parajdi sótömb iszonyatosan nagy. Egy hatalmas hengszerű képződmény, amelynek az átmérője nagyjából 1,2 km, a hossza meg valamivel több, mint a duplája. Tehát szépen mentek is a dolgok, a sóból van bőven utánpótlás, viszont idővel kiderült, hogy a vízből már kevésbé. Időnként szinte teljesen lecsökkent a vízhozam, viszont egyre többen kezdtek el Parajdra járni a fürdő miatt, valamit tehát kellett csinálni. Amikor tehát szükséges volt, akkor igyekeztek kívülről pótolni a vizet. Az évek folyamán ugyanakkor óriási fejlődésen ment keresztül a település, a növekvő turizmus igényeinek megfelelően panziók, éttermek épültek. Sajnos, sok esetben olyan részeket is beépítették, amelyekkel ezzel elzárták különböző föld alatti vízfolyások, erek útjait is. Hozzáteszem, mindez úgy valósulhatott meg, hogy minden bányával kapcsolatos ügyben a bukaresti központ hozott döntéseket, sejt-hetjük, hogy sok esetben mennyire vették figyelembe a helyi sajátosságokat, vagy az ott élők körülményeit.

Ezek szerint a túlzott emberi beavatkozás okozhatta a katasztrófát?

Így határozottan azért ezt nem merném kijelenteni. Tudományos bizonyíték természetesen nincs rá, de fogalmazzunk így, erős a gyanúm, ez is benne van abban,

hogy a megáradt Korond patak betört a bányába és katasztrófát okozott. Hozzáteszem, amikor már sejteni lehetett, hogy a patak komolyabb áradás elé néz, a szakemberek megpróbálták megjósolni a várható vízhozamot. Normál esetben a Korond fél köbméter per másodperces vízhozamú kis patak, az érintettek pedig nagyjából 15 köbméter per másodperccel számoltak az ár tetőzésére. Ehhez mérten készítettek egy nagyjából 150 köbméternyi betonból álló védgátat és a medret is kibérelték egy fóliával. Igen, ám, de az árvíz a vártól jóval több vizet, mintegy 60 köbméter per másodperces folyamat hozott.

A víz pedig betört a bányába és azon keresztül az összes föld alatti járatba, sóssá téve az összes föld alatti és feletti vizet a környéken. Jelenleg ott tartunk, hogy Maros megye legnagyobb részén már nincs ivóvíz, úgy kell szállítani lajtoskocsikkal. Az pedig megjósolhatatlan, hogy a sós víz meddig jut el, azt tudjuk, hogy a Kis-Küküllőn és a Maroson keresztül már bejutott Magyarországra is. Az pedig szintén nehezen megtippelhető, hogy ezekben a vizekben mekkora lesz a só koncentráció. Mert, ha nagyon erős, akkor az nagyon komoly károkat okozhat a természetben, az emberek élőköznyezetében.

- fela -

Arany Agancs Polgári Havilap
Felelős kiadó: Aranyagancs Alapítvány
2040 Budaörs, Vig köz 4/D
ISSN 2786-250X
A kuratórium elnöke: Szilágyi András
Főszerkesztő: Fejes Lajos
info@aranyagancs.hu
aranyagancs.hu
Megjelenik minden hónap első hétvégéjén

FÖLDVÁRY MEGMONDJA

TRIANON EMLÉKNAPJA NEM ÜNNEP

Hivatalosan emléknap, nekem gyásznap. Wittinghoff Tamásék pedig tudomást sem vesznek róla, amint ahogy a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapijáról sem. Értékrendileg ugyanúgy SZDSZ-esek és MSZP-sek maradtak, csak a csomagolás lett más.

Soha sincs városi megemlékezés, de még egy rövid kis megosztás sem a közösségi oldalakon a városvezetés részéről, és meg sem említik a város honlapján, ha lesz mások által szervezett megemlékezés, vagy bármilyen program. Azzal pedig ne érveljenek, hogy nem nemzeti ünnep, mint március 15-e, augusztus 20-a és október 23-a! Ugyanis nem nemzeti ünnep a Holokauszt-émléknapi sem, a svábok kitelepítésének emléknapja sem, mégis – helyesen – megemlékezik a város is, programokkal, koszorúzással. De a német-magyar katonai temetőben évente megrendezett megemlékezésre is mindig delegál a polgármester valakit, aki a várost képviseli, és aki koszorút helyez el.

10 évvel ezelőtt a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapiján éppen testületi ülés volt, ahol a jobboldali képviselők kérték, hogy legalább egy egyperces néma tiszteletadással emlékezzen meg a testület. Ezt Wittinghoff Tamás megtiltotta, sőt, még értekezett is egy bicskanyitogatót a Kádár-rendszerrel, hogy az nem is volt szerinte valódi kommunizmus.

A polgármester és a BFE végig ellenezte Trianon-émlékmű állítását is, rendre leszavazták, és egyéb eszközökkel is próbálták ellehetetleníteni a megvalósítását. Ezek az emléknapok nekik tényleg nem jelentenek semmit, így viszont jobb is, ha nem emlékeznek meg róla. Annál szörnyűbb kevés van, mint a nem méltó és/vagy álságos megemlékezés.

Idén is, mint minden évben a FIDESZ és a KDNP helyi szervezetei, a történelmi egyházak, a német és a görög nemzetiségi önkormányzatok, valamint a nemzeti elkötelezettségű civil szervezetek együtt emlékeztek a 105 évvel ezelőtti gyalázatos diktátumra. Méltó megemlékezés volt, szívszorító, de szívet melengető is egyben.

Idén először a Tisza Párt helyi szigetei is megemlékezést tartottak az émlékműnél. Szerencsére az elhangzott beszédben nem nevezték a Partiumot román föld-

nek, nem szólították fel a jelenlévőket, hogy ne hozzanak nemzeti jelképeket, és nem soroltak fel román művészeket. Egy valóban nemzeti érzelmű párt megemlékezésén el tudtam volna fogadni, hogy bemutatnak ételeket az elcsatolt területek gasztronómiájából. De egy olyan párt színeiben kerti partira emlékeztető beszélgetést szervezni, amelynek a vezetője Nagyváradra „vendégségbe megy”, aki gyalázza az erdélyi magyarok politikai szervezetét, és aki nem tudja a Szózatot elkezdni, enyhén szólva is problémás. Ha a helyi tiszásoknak valóban fáj Trianon, amit én nem szeretnék kétségbe vonni, akkor Magyar Péter szégyenteljes megszólalásai után különösképpen adniuk kellett volna a méltóságra. Nem adtak rá. Helyette volt piknik, sütikézés, bor, pálinka, poharazgatás.

Emlékszem jól, amikor az MSZP és az SZDSZ koalíciós miniszterelnöke, Medgyessy Péter 2002. december 1-jén, együtt ünnepelte Erdély elcsatolását Adrian Nastase román miniszterelnökkel. Volt pofája a román kormányfővel pezsgőzgetni. Persze ott mosolygott Göncz Árpád is, akiről nálunk közteret nevezett el a BFE, és Wittinghoff Tamás mély tisztelettel szokott beszélni az ő Árpai bácsijáról.

A Tisza-párti partin feltűnt a BFE színeiben bejutott képviselő, Hauser Péter is. Talán az elektromos autójához keresett töltőt, vagy annak a parkolási rendeletnek a betartását vizslatta, amelyről TAVÁLY tavasszal ezt nyilatkozta: „Jelenleg is folyik, és már kidolgozás alatt van, illetve már ki is dolgoztunk egy parkolási koncepciót (...)”. Aztán amikor Czuczor Gergely szeretett volna akkor részleteket megtudni, így folytatta: „Folyamatban lévő tervekről, illetve még képlekeny tervekről nem illik beszélni, vagy azt gondolom, hogy nem túl szerencsés beszélni.” Jó kis eszmeftartás volt. A kidolgozott koncepció folyamatban van, és még képlekeny. Világos, mint a vakablak.

Persze ordasat hazudott, hiszen a napokban nyilatkozott Farkas Benedek (BFE) is ugyanerről: „most már folyamatban van, napokon belül az a nagy kutatás”, aminek az eredményei alapján ki lehet majd dolgozni egy komoly parkolási koncepciót. Továbbá azt is mondta, hogy „most az zajlik, hogy a szakmai munkát elvégzi a hivatal, egyetemekkel történnek egyeztetések, összeállnak kutatócsoportok, elvégzik a háttér munkát (...), hogy legyen egy kész, jó koncepció.”

Összességében tehát az történt, hogy ami Hauser szerint több mint egy éve már kész volt, azt Farkas szerint most készítik elő. Arról a Farkas Benedekről van szó, aki annak a Momentumnak a prominense, amelyik nem csak sértegette az RMDSZ-t, mint Magyar Péter, hanem a magyar jelöltek helyett román pártot, és román jelölteket támogatott. Lám-lám, össze is nő, ami összetartozik. A Momentum nem indul a jövő évi választásokon. Hogy miért? Azért, hogy a szavazói a Tisza pártra voksoljanak. De ahogy most a Momentum, reméljük idővel a Tisza párt is a politikai szemboldombján kukorékol majd a többi nemzetellenes ellenzéki párttal együtt.

(Földváry)

SZABÓ GERGŐ JEGYZETE

NE A SZEMEDNEK ÉS A TÉNYEKNEK
HIGGY, HANEM MAGYAR PÉTERNEK

Nincs itt szó semmilyen varázslatról, szemfényvesztésről, csupán azt kell megértenie minden magyar választópolgárnak, hogy nem számítanak a tények, ha a zsebmessias mászt mond, azt kell elhinni, az érzékszerveinket dobjuk ki a kukába. Mert most minden rossz, tudjátok meg, Peti is így mondja.

Aki azt mantrázza, hogy rosszul él, miközben külföldön nyaral, koncertekre jár és két évente új kocsit vesz, annak ajánlom a Gyurcsány Ferenc és bolsevik bandája fémjelezte 2010 előtti éveket, de nyugodtan érdemes visszatekinteni a szocializmus időszakára is, amikor szüleink, nagyszüleink sosem keseregtek, még akkor sem, amikor valóban nagy volt a baj és az ínség. De most semmi sem számít, főleg a tények nem ütnek meg az ingerküszöböt.

A Kárpát-medence császára ugyanis összefogta a régi baloldalt, az örök káromgát, és az eddig inaktív, de most már habzó szájjal ordító káoszkeresőket és jöhet az újabb tejfel-mézzel folyó Kánaán. Csak azt felejt el, hogy bármennyit hazudik, bármennyit ámit és ígérget, a többség nem dől be a lázálmodnak. Pedig láthatóan bizonyos emberek között nincs nehéz dolga a zsebmessiasnak, letagadhatja a csillagot

is az égről, az sem számít a szekta elkötelezett tagjainak.

Legutóbb az Európai Parlamentben vilant meg, ahol **Jorge Buxadé, a spanyol VOX párt politikusa** szembesítette azzal a valósággal, amire eddig Magyar Péter még büszke is volt. A felesége lehallgatása indította ugyanis politikai karrierjét, amit Buxadé visszataszítónak tartott. Magyar Péter pedig nem szégyellte el magát, ó, nem. Csöndben sem maradt, pedig talán bölcs dolog lett volna lapozni, hiszen a tényt mindenki ismeri, lehet különféleképpen interpretálni, ha valaki hazudni akar magának, de meg nem történtté tenni lehetetlen.

Gondoljuk mi, ám Magyar Péter ezért kimagasló takaréklángelme, mert most is váratlant tudott húzni, ugyanis letagadta az egészet, sőt, még neki állt feljebb. A spanyol képviselő csak nézhetett nagyot, ami-

kor a zsebmessias így válaszolt neki: „Nem lepődöm meg, hogy a Fidesz frakciótársa visszaböfögi a Fidesz-propaganda aljas hazugságait.” Ha írásban lehetne hatásszünetet tartani, kihagynék egy fél oldalt, de így inkább azon melegében leírom, hogy ilyen mértékű alávaló és fölösleges hazugságot még Magyar Pétertől is kissé nehezen fogad el az ember. Az ötvenes években az egész Rákosi-rezsim elszégyellte volna magát, mert ilyen vaskos hazugságot még a bolsevik csúcspropagandisták sem merészeltek volna áttolni az emberekre, pedig akkor aztán volt minden. A Tisza-szekta birodalmi vezetőjének ez a finom paszkvillus azonban nem volt elegendő, ezért – ahogyan a sarki kocsmában szokás – még oda is sétált a spanyol képviselőhöz, hogy megfenyegetse. Magyar Péter azonban megmutatta, hogy van benne jó érzés és Szeretetszörzöröt épít, így végül nem verte meg a VOX politikust. Le a kalappal.

Visszatérhetünk tehát az alapokhoz, az agresszív valóságtagadás és nyílt gyűlölet nem old meg problémákat és segít hatalomba. Magyar Péter tipikusan az az ember, aki a politika helyett inkább egy kényelmes orvosi váróteremben kellene, hogy legyen, de jelenleg kormányt akar alakítani. Semmihez sem ért, egyik munkahelyén sem tudott mit kezdeni magával, ám a politikában úgy látszik, hogy még előny is a pszichotikus, nárcisztikus és gyűlölettel teli attitűd. Mutassuk meg neki, hogy hazánkban ez nem így van, és nem lehet olyat sem csinálni, amit a TISZA Párt meghökkentő listázásáról tudtunk meg, hiszen Magyar Péterék a saját szimpatizánsaikról állítottak elő olyan listát, amiben még az is benne van, hogy ki milyen szexuális irányultságú, ezen kívül a személyes adatok is össze lettek gyűjtve. Miután ez kiszivárgott, és az érintettek a sajtóban láthatták saját magukról a kis összeállítást, Magyar Péter rendkívül bátran az orosz hekkerekre fogta az egészet, a törvénytelen adatgyűjtés azonban nem jelentett problémát számára. Szép új világ! Akarjuk?

- Szabó Gergő -

TESTÜLETI ÜLÉS ÉS KÖZMEGHALLGATÁS A VÁROSHÁZÁN

EGY RENDKÍVÜLI NAP ÁTLAGOS DÉLUTÁNJA

Rendkívüli ülést, majd közmeghallgatást tartott június 18-án szerdán délután a budaörsi képviselő-testület. Bár, a megszokottnál kicsit kevesebb információ jelent meg a rendezvényről, azt sejteni lehetett, hogy az ülés inkább az időpontja, mint a témák miatt nevezhető rendkívülinek. Sőt, igazán rendkívüli eseményeket a közmeghallgatás sem hozott.

A testületi tanácskozás a megszokott napirend előtti hozzászólásokkal, kérdésekkel indult, majd a kissé álmoskás kánikulai délután először az új parkolási renddel kapcsolatos előterjesztésnél élnélt fel. A jobboldali képviselők érthetetlennek nevezték, hogy a város 73,5 millió forintot költene csak a határozat előkészítésére, a különböző felmérések elkészítésére. Czuczor Gergely jelezte, ez azért különösen furcsa, mert egy évvel ezelőtt a képviselő-jelöltek vitájában az akkor még BFE színeiben szereplő Hauser Péter azt állította, hogy a parkolási koncepció készen van, de azt egyelőre nem árulhatja el.

Vágó Csaba erre válaszul úgy fogalmazott, hogy Hauser Péter akkor nem mondott igazat, de legalább is pontatlanul fogalmazott. Arra a felvetésre, hogy a város vezetése fizetős parkolást kíván bevezetni maga a polgármester reagált, mégpedig igen hevesen, mondván még nincs is készen az új rend, tehát nem állítható róla az, hogy fizetős lesz majd. Elhangzott, hogy tudományos kutatás zajlik az ügyben, amelynek jelenleg az első lépései, az adatfelvételek zajlanak.

A testület BFE-s többsége ezúttal is megszavazta a polgármester megszokott feléves prémiumát, azaz a havi mintegy kétfélmillió forintos járandóság háromszorosát.

A testületi befejezését rövid kis pihenő követte, majd jött a közmeghallgatás. Arra számítani lehetett, hogy ezúttal az átlagosnál lényegesen kevesebben jelentkeznek majd felszólalásra. Hiszen a rendezvényről meglehetősen későn, csak hétfőn jelent meg egy felhívás az önkormányzat honlapján, akkor is csak egy néhány mondatos, csak a lényegre szorítkozó írás.

És az sem borította a papírmát, hogy a jelentkezők döntő többsége a Frankhegy témakörben kívánt hozzászólni. S, hogy a sportos hasonlatoknál maradjunk, a polgármester taktikája ezúttal kicsit eltért a megszokottól.

Egyfajta kontrajáték taktikát alkalmazott, előbb végighallgattuk a többségében támadó hozzászólásokat, amelyre aztán nem ő, hanem Bocsi István jegyző adott összefoglaló választ. Wittinghoff Tamás igazából csak egy alkalommal szólalt meg hosszabban, akkor kissé dörgedelmes monológot fogalmazott meg a Bocsi István mondandójába közbeszólóknak, hogy, ha nem hajlandók a jegyző urat csendben végighallgatni, azonnal bezárja az ülést.

Végül a meccs ezúttal egy gólnélküli döntetlent hozott, hiszen sok újdonságot ezúttal sem tudtunk meg. A frankhegyiek továbbra is várják, hogy a város vezetése valamiféle, ha nem is pozitív, de legalább ne negatív hozzáállást tanúsítson az ügyükben. A hivatal pedig ezúttal is elmondta, ők rendkívül nyitottak a párbeszédre, de szerintük ez a frankhegyiek miatt nem valósulhat meg. Bocsi

István azért bemutatott egy grafikát, amellyel azt kívánta érzéltetni, hogy a már egyébként is forgalmi problémákkal küszködő városra mekkora terhet róna, ha Frankhegy teljesen beépülne.

Érdekes, hogy ezen a rendezvényen is reflektorfénybe került Hauser Péter, aki hivatalosan a frankhegyi részönkormányzat vezetője, bár az érintettek szerint inkább „a víz útját állja”, mint segíti a helyieket. Négyfős részönkormányzati képviselő csapatával ráadásul fejenként nagyjából négymillió forintot vett fel a semmiért a legutóbbi ciklusban.

A város részéről erre egy meglehetősen kusza-fura válasz érkezett, amely szerint Hauser nem kapott ennyi pénzt, de azt nem is arra. Bocsi István ezt a választ nem részletezte, hogy ha nem arra, akkor mire is, szóval úgy tűnt a kapu kicsit üresen maradt a kérdésben. Mint ahogy abban is, hogy mi lesz a Frankhegy sorsa a tervezett városfejlesztési koncepcióban. Elhangzott az a konteó is, hogy a város belterületbe vonná Alsószállást, helyette pedig külterületté nyilvánítana Frankhegy azon részeit, amelyeket néhány évtizede az akkori városvezetés belterületbe sorolt.

Hangos cáfolat erre nem érkezett, mindössze Wittinghoff Tamás sütött el egy eléggé közepesre sikeredett poént azzal, hogy „hú, kedves frankhegyiek, ne adjanak ilyen jó kis ötleteket nekünk” Folytatás valamikor ősszel...

(A teljes cikk elolvasható az aranyagancs.hu oldalon)

INTERJÚ A PANNI SAJTANFOLYAM ALAPÍTÓJÁVAL

A SAJTKÉSZÍTÉS EGY ÉLETFORMA

A sajt készítése sokak számára hobbi, másoknak rejtély – a biatorbágyi Pozsa Panni számára viszont szenvedélyből vált hivatássá. A többgyermekes édesanya otthoni kísérletezésből épített országos ismertségű tanfolyamhálózatot, miközben családjával együtt dolgozik azon, hogy a természetes, kézműves sajtok világa minél több emberhez eljusson.

Honnan indult a sajt készítés iránti szenvedélye?

Ez a „sajtszerelem” nagyjából tizenhat-tizenhét évvel ezelőtt kezdődött. Ötgyermekes édesanyaként eredetileg csak a családom számára szerettem volna sajtot készíteni. Akkor még meg sem fordult a fejemben, hogy egyszer tanfolyamokat fogok tartani, vagy másokat is tanítani fogok erre a mesterségre.

Mi lendítette mégis ebbe az irányba? Hogyan vált a hobbi vállalkozássá?

Az első nehézségek hamar nyilvánvalóvá váltak: sem az eszközöket, sem az alapanyagokat nem lehetett beszerezni, és hiteles, gyakorlati tudás is alig állt rendelkezésre. A tejoltót és a kultúrákat csak ipari mennyiségben árulták – jellemzően 5–10 ezer liter tejhez elegendő kiszerelésben. Amikor például emmentáli sajtot szerettem volna készíteni, négyféle kultúrára lett volna szükségem – ez körülbelül 40 ezer liter tej feldolgozását feltételezte volna. Ekkor született meg az ötlet: megvásárolom nagy tételben, majd kisebb adagokra bontva mások számára is elérhetővé teszem. Így indult útjára a vállalkozás.

Mikor kezdett el tanfolyamokat tartani, és hogyan alakult ki a mostani képzési rendszerük?

2013-ban, vagyis körülbelül tizenkét éve indítottam az első képzéseket. Azóta kéthetente tartunk tanfolyamokat – jellemzően háromnapos, egynapos és online formában. Azért készítünk videós anyagokat, mivel a mai világban mindenki rohan, és sokszor nehéz

időt szakítani a személyes részvételre. Ennek ellenére azt látjuk, hogy a személyes képzéseink továbbra is népszerűbbek. Sokan azt mondják, hogy szeretnék előben megtapasztalni a folyamatot, és az online anyagot inkább „biztonsági hálóként” használják utólag.

Mekkora létszámú csoportokkal dolgozik?

Tíz főben maximum a résztvevők számát. Így mindenkire tudok figyelni, és valóban át tudom adni mindazt a tudást, amit fontosnak tartok.

Milyen típusú tanfolyamokat kínálnak?

Az alaptanfolyam háromnapos, és a túrótól, joghurttól indulva egészen a gomolyáig, parnicáig, mozzarellaig és trappistáig tart. Aki ezt elvégzi, stabil alapot szerez, amire bátran lehet tovább építkezni. Az egynapos képzés szintén ezeket tartalmazza, de a rövidebb idő miatt nem tudok olyan mélységben átadni mindent, mint a háromnapos alkalmak során. Ezen felül haladó tanfolyamokat is tartunk, ahol már nehezebben elkészíthető sajtokkal foglalkozunk, például olasz típusú érlelt sajtokkal, keménysajtokkal, süthető változatokkal.

Milyen visszajelzések érkeznek a résztvevőktől?

Nagyon büszke vagyok arra, hogy eddig kizárólag ötös értékeléseket kaptunk. A legtöbben meglepődnek azon, hogy mennyi mindent tanulnak, és milyen gyorsan beleszeretnek ebbe a világba. A sajt készítés kreatív, meditatív folyamat – valóban be tudja szippantani az embert.

Kiknek ajánlaná a sajt készítést?

Őszintén? Mindenkinek. Meggyőződésem, hogy fontos odafigyelni arra, mit eszünk. Aki szeretne távolodni a gyorsételektől, a félkész termékektől, annak remek lehetőség a saját készítésű sajt. Emellett azoknak is ajánlom, akik szeretnek kreatívkodni, alkotni, vagy épp elmélyülni egy pihentető tevékenységben. És természetesen a természetközeli életformát kedvelőknek is tökéletes választás.

A vállalkozás családi alapokon működik. Milyen szerepeket töltenek be a családtagok?

Ez az egyik legfontosabb dolog számomra. Kezdetben egyedül vágtam bele, de később csatlakozott a férjem és az egyik gyermekünk is. A férjem a webáruház működtetéséért és az eszközök, alapanyagok beszerzéséért felel. A fiam az üzem háttérfolyamataiban, keverésekben, baktériumokkal, kultúrákkal dolgozik, és az import/export tevékenységekben is részt vesz. Ez az együttműködés számomra valódi értéket teremt – és boldoggá tesz, hogy a gyermekeink közül is van, aki ebben látja a jövőt.

Mi az elsődleges célkitűzésük?

A legfőbb célunk az, hogy minél több embernek tudjuk átadni ezt az élményt, értéket. Egy olyan világban, ahol minden gyorsan történik, jó néha megállni, lelassulni – és valami valódit létrehozni. A sajt készítés erre tökéletes lehetőséget ad.

-boro-

VÁLOGATÁS AZ ARANYAGANCS.HU HÍREIBŐL

■ Trianon'105 – megemlékezés Budaörsön

Pontosan 16.30 perckor szólalt meg a budaörsi katolikus templom harangja. Arra emlékezve, hogy perce pontosan 105 évvel ezelőtt, június 4-én írták alá a trianoni diktátumot. A következmények pedig ismertek, a nyugati hatalmak kizárólagos feltételei által megszabott dokumentum 105 éve egy láthatatlan, fájdalmas sebként lüktet a magyar nép testén, határon innen és túl.

A budaörsi Fidesz-KDNP a megszokott helyen, a Templom téri Trianon-émlékműnél tartotta megemlékezését. A már említett harangszó elcsendesülése után Szilvási Endre műsorvezető köszöntötte az egybegyűlteket, majd a Himnusz eléneklése után János atya szólította fel egy közös imádságra a jelenlévőket. Őt Incze Árpád, a Székelyföldért Társaság elnökének köszöntője követte, majd Czuczor Gergely, a Fidesz-KDNP Pest vármegyei II. számú választókerületének ünnepi beszéde következett. A rendezvényt Nobilis Johanna furulyajátéka, valamint Berente Erzsébet és a rövidesen 100. születésnapját ünneplő, erdélyi származású budaörsi színművész, Ambrus András szavalata színesítette. A megemlékezés végén a budaörsi szervezetek képviselői megkoszorúzták a trianoni emlékművet.

■ Budaörsi asztalitenisz – kiesés aranymeccsen!

A hazai pályán elért magabiztos győzelem sem volt elég a Budaörs SC-nek arra, hogy bejusson az Európa-kupa döntőjébe, miután a csehországi visszavágón aranymeccsen vereséget szenvedett az SKST Hodonín-tól.

Budaörsön 3:0-ra nyertek Pótáék, a visszavágót a

csehek kezdték jobban, az első két meccset ők nyerték. A harmadik meccsen Fazekas győzelmével felcsillant a remény, a negyediket azonban ismét a hazaiak nyerték. A kiírás szerint 3:0 után, ha a visszavágón az ellenfél 3:0-ra, vagy 3:1-re nyer, aranymeccs dönt a továbbjutásról. Így volt ez most is, jöhetett a rövidített meccs, amelyet a lendületbe jött Hodonín behúzott, így bejutott a döntőbe. Néhány nap leforgása alatt két komoly kudarc is érte a csapatot. A múlt hétvégén, zsinórban hat bajnoki aranyérem után nem sikerült a címvédés az Erdért ellen, majd szintén címvédőként nem sikerült döntőbe jutni az Európa Kupában.

■ Zúgolódik a lelátó – Földváry megmondja

...Az egész ellenzéki mozgolódás egy üldözéses versenyre emlékeztet. Az ellenzék pártjai régóta pedáloznak az ellenzéki térfélen, de az utolsóként elrajtoló TISZA röhögve utolérte és el is hagyta a többi indulót, nagy ováció közepette.

Voltak, akik elbuktak, voltak, akik feladták, és olyanok is, akikkel feladatták Brüsszelből a szponzorai a versenyt. Igen, ők voltak az olimpiagyilkosok. De ahogy közelednek a célhoz, egyre jobban zúgolódik a lelátó. Eddig csak az volt az drapérián, hogy Orbán, takarodj, egyáltalán nem érdekelte őket, hogy ki nyer, csak az, hogy ki ne nyerjen. Ha Magyar Péter győz – gondolták sokan –, majd hagyják az ellenzéki pártok, hogy babérkoszorúval a fején parádézson egy kicsit, aztán csak elérik nála valahogy, hogy úgy táncoljon, ahogy ők fütyülnek. No ennél nagyobb ökörséget rég nem hallottam. Mégis ezt hogy gondolták?...

A hírek részletei elolvashatók az aranyagancs.hu és a facebook.com/aranyagancs oldalakon.

Ahogy mintegy 250 éve szinte minden évben Úr napján, ezúttal is megrendezték a körmenetet a Nepomuki Szent János katolikus templomnál. Ezúttal is egyházi szimbólumok pompázatos ábrázolásait csodálhatták meg az érdeklődők mintegy 430 négyzetméteren. Most jön néhány kép az eseményről.

Lapunk júliusban nem jelenik meg. Minden kedves olvasónknak jó pihenést kívánunk a nyári vakációra. Legközelebb augusztus végén találkozhatnak az Arany Agancs írott változatával, addig is kövessenek minket az aranyagancs.hu és a közösségi oldalakon.

